

I. Ontstaan en verloop van het geding

Bij beroepschrift van 19 september 2005, ingekomen 20 september 2005, met bijlagen komt appellante in beroep bij deze Commissie tegen het besluit tot haar ontslag, haar bij brief van 22 juni 2005 gegeven. Bij aanvullend beroepschrift van 3 oktober 2005 met bijlage worden de gronden van het beroep aangevoerd.

Bij verweerschrift van 11 november 2005 voert verweerster verweer tegen het ingesteld beroep.

De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgevonden te Eindhoven ter zitting van 12 januari 2006. Aldaar zijn verschenen:

- appellante, bijgestaan door haar gemachtigde;
 - aan de zijde van verweerster mevrouw, hoofd P & O, bijgestaan door haar gemachtigde.
- Partijen hebben de zaak nader mondeling toegelicht, de gemachtigde van appellante aan de hand van een pleitnota.

De inhoud van voormelde schriftelijke stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

II. De ontvankelijkheid

De CAO BVE houdt te dien aanzien het volgende in.

Artikel N-2.

De werkgever deelt de werknemer bij aangetekende brief mee dat de werknemer in de gelegenheid is om in beroep te komen bij de Commissie van Beroep, onder vermelding van het adres van de betrokken commissie en van de termijn binnen welke beroep open staat.

Artikel N-3.

Het beroep bedoeld in artikel N-1 wordt schriftelijk ingesteld binnen 6 weken nadat het besluit bij aangetekend schrijven dan wel bij brief die tegen ontvangstbewijs middellijk dan wel onmiddellijk is overhandigd, aan de werknemer is medegedeeld.

Artikel N-4.

De werkgever is aangesloten bij een bestaande landelijke Commissie van Beroep.

Artikel N-S.

Op de Commissie van Beroep is van toepassing het reglement dat is opgenomen in bijlage C.

Dit reglement houdt terzake het volgende in.

Artikel 9

2. Indien het beroepschrift na de daarvoor gestelde termijn is ingediend, laat de commissie niet-ontvankelijkverklaring op die grond achterwege, indien de appellant aantoont dat hij de voorziening in beroep heeft gevraagd zo spoedig mogelijk als dit redelijkerwijs verlangd kon worden.

Artikel 8

5. Het beroepschrift moet worden ingediend bij de voorzitter van de commissie binnen zes weken, gerekend vanaf de dag na die waarop het besluit van de werkgever waartegen het beroep wordt ingesteld, aan appellant is verzonden.

Het beroepschrift bij deze Commissie is ingediend op 20 september 2005. Het beroep richt zich tegen een besluit tot ontslag door verweerster op 22 juni 2005 aan appellante verzonden. Het beroep is overduidelijk niet binnen 6 weken na verzending van het besluit ingediend.

De vraag die thans beantwoord moet worden is of deze termijnoverschrijding verschoonbaar is in de zin van artikel 9 lid 2 van het reglement en of het beroep is ingesteld zo spoedig mogelijk als dit redelijkerwijs van appellante verlangd kon worden in de zin van artikel 9 van het reglement

Daaromtrent zijn de volgende feiten gebleken.

Verweerster heeft gehandeld in strijd met artikel N-2 CAO BVE door niet mee te delen de beroepsmogelijkheid en het adres van de Commissie waarbij zij is aangesloten.

Op 29 juni 2005 heeft appellante zich gewend tot haar rechtsbijstandverzekeraar. Een persoon aldaar niet zijnde haar huidige gemachtigde heeft haar geholpen met het opstellen van een beroepschrift.

Aangezien het deze persoon bekend was dat veel ROC's zijn aangesloten bij de Commissie van Beroep te Woerden heeft deze appellante het adres van die Commissie gegeven.

Appellante heeft daar tijdig op 19 juli 2005 beroep ingesteld. Op gelijke datum heeft appellante ondermeer het volgende geschreven aan verweerster:

Bij brief d.d. 22 juni j. heeft u mij met ingang van 1 oktober 2005 ontslagen wegens "ziekte of arbeidsongeschiktheid langer dan 24 maanden". Afschrift van de ontslagbrief treft u bijgesloten aan.

Met dit ontslag kan ik mij niet verenigen en ik wens hiertegen -vooralnog formeel teneinde termijnen veilig te stellen- beroep aan te tekenen bij de Commissie van Beroep waarbij uw instelling is aangesloten. In de ontslagbrief wordt ten onrechte geen melding gemaakt van de mogelijkheid beroep aan te tekenen en wordt niet aangegeven bij welke Commissie van Beroep uw instelling is aangesloten. Derhalve verzoek ik u deze brief door te zenden naar de Commissie van Beroep waarbij uw instelling is aangesloten en mij daarvan bericht te sturen. Eventuele termijnoverschrijding acht ik verschoonbaar.

Ik wijs u erop dat ik ook een brief heb gestuurd naar de Commissie van Beroep gevestigd te Woerden, aangezien mij bekend is dat de meeste BvE instellingen bij deze Commissie zijn aangesloten.

De Commissie van Beroep te Woerden heeft het door haar ontvangen beroepschrift aan appellante bij schrijven van 22 juli 2005 geretourneerd.

Verweerster heeft bij brief van 25 juli 2005 aan appellant bericht dat het beroep behandeld zal worden conform de Algemene Klachtenregeling en dat er zo spoedig mogelijk na beëindiging van de officiële vakantie op terug gekomen zou worden. Ook verweerster heeft dus de brief niet doorgestuurd naar deze Commissie.

Appellante heeft zich rond 20 augustus 2005 zich weer gewend tot haar rechtsbijstand- verzekeraar en werd vanaf toen bijgestaan door haar gemachtigde. Deze gemachtigde heeft zich per e-mail gewend tot verweerster en nogmaals gevraagd om het juiste adres van de Commissie van Beroep. Na ook nog een aan verweerster toegezonden brief kreeg de gemachtigde op 14 september 2005 per e-mail het adres van de Commissie toegezonden.

Op 20 september 2005 is vervolgens het beroepschrift bij deze Commissie ingekomen.

De Commissie is van oordeel dat de termijnoverschrijding in deze verschoonbaar is en dat appellante het beroep heeft ingesteld zo spoedig mogelijk als dit redelijkerwijs van appellante verlangd kon worden.

Verweerster heeft haar rechtsplicht geschonden door niet naam en adres van deze Commissie in de ontslagbrief te vermelden.

Appellante heeft binnen de beroepstermijn beroep ingesteld bij de Commissie, waarbij verweerster niet is aangesloten. Op grond van algemene rechtbeginselen had die Commissie het beroep moeten doorzenden naar deze Commissie. Op 22 juli, toen het beroepschrift aan appellante werd geretourneerd, wist appellante dat die Commissie haar rechtsplicht had geschonden.

Op 25 juni 2005 wist appellante dat ook verweerster geen antwoord gaf op de door haar gestelde vragen.

Op 22 augustus 2005 heeft de gemachtigde aan verweerster nogmaals om het adres gevraagd en na herhaling van de vraag op 14 september 2005 het verlangde antwoord gekregen. Toen heeft de gemachtigde van verweerster het beroep ingesteld zo spoedig mogelijk als dit redelijkerwijs van appellante verlangd kon worden.

Dat appellante in de periode 22/25 juli 2005 tot omstreeks 20 augustus 2005 geen stappen heeft ondernomen is zonder meer verschoonbaar omdat haar zoon toen zodanig ziek was dat voor zijn leven moest worden gevreesd.

III. De grond van het beroep

Als beroepsgrond heeft appellante aangevoerd: verweerster heeft gedurende de periode van het ziekteverlof geen, althans onvoldoende inspanningen verricht om appellante te laten reïntegreren. Naar aanleiding van het FOA advies heeft appellante een deskundigenoordeel aangevraagd. Op 25 augustus 2005 is een AD rapportage deskundigenoordeel uitgebracht. De conclusie van dit oordeel luidt: *De ondernomen reïntegratie-inspanningen door werkgever zijn niet voldoende. Werkgever dient alsnog een herplaatsingsonderzoek te doen.*

Appellante voert aan dat zij geschikt is voor de werkzaamheden die zij tot haar ontslagdatum verrichte te weten 10 uur per week werken als stagecoördinator. Zij wist dat in de aanvang deze werkzaamheden haar waren aangeboden op arbeidstherapeutische basis maar zij is van mening dat zij deze werkzaamheden heeft weten uit te bouwen tot een volwaardige functie passend binnen haar functie van docent.

Appellante heeft gewezen op het bepaalde in artikel 20 van het Besluit ziekte en arbeidsongeschiktheid voor onderwijspersoneel primair en voortgezet onderwijs, luidende:

10. Indien bij het onderzoek naar de blijvende ongeschiktheid voor zijn betrekking, bedoeld in de voorgaande leden, het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen van oordeel is, dat de betrokkene arbeidsgeschikt is voor en herplaatsbaar in zijn eigen betrekking onder andere voorwaarden, dan wel in één of meer andere functies bij het bevoegd gezag, is ontslag slechts mogelijk indien de betrokkene direct aansluitend onder die andere voorwaarden in zijn betrekking, dan wel in die andere functie of één van die andere functies wordt benoemd.

IV. Het oordeel van de Commissie

Artikel 20 van het Besluit ziekte en arbeidsongeschiktheid voor onderwijspersoneel primair en voortgezet onderwijs, dat ten deze van toepassing is, luidt voor zover van belang als volgt:

2. Indien blijkt dat de betrokkene op grond van ziekten of gebreken is geraakt in een toestand van blijvende ongeschiktheid om aan de aan zijn functie gestelde vereisten te voldoen, kan hij worden ontslagen, mits:

- a. deze blijvende ongeschiktheid onafgebroken 2 jaar heeft geduurd en;
- b. herstel binnen een periode van 6 maanden na deze 2 jaar redelijkerwijs niet is te verwachten en;
- c. er bij het bevoegd gezag voor betrokkene geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn.

7. Bij het onderzoek naar de vraag of er sprake is van een situatie, als bedoeld in het tweede lid, onderdelen a. en b., worden de volgende artsen betrokken:

- a. een arts, aangewezen door het bevoegd gezag;
- b. een arts, aangewezen door betrokkene, indien hij hiertoe de wens te kennen heeft gegeven;
- c. een arts van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen.

De conclusie van het onderzoek wordt neergelegd in een rapport, dat wordt opgesteld door de arts van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen. Deze doet het rapport toekomen aan het bevoegd gezag en in afschrift aan de betrokkene. Het rapport heeft het karakter van een medisch advies aan het bevoegd gezag.

Het functieongeschiktheidsadvies is van 17 mei 2005 en luidt als volgt: *De arts van het UWV is tot de conclusie gekomen dat uw werknemer voor de functie van docent op de voorgenomen ontslagdatum 2 jaar arbeidsongeschikt is wegens ziekte of gebrek en dat naar verwachting ook nog zal zijn 6 maanden na die datum.*

Verweerster heeft dit advies gevolgd en appellante ontslagen. De vraag die thans beantwoord moet worden is of verweerster appellante mocht ontslaan nu verweerster gelijk appellante stelt haar niet aansluitend heeft herbenoemd in de functie van stagecoördinator.

In de FOA zijn ook opgenomen de Bevindingen rapportage herplaatsingsonderzoek. Deze bevindingen houden het volgende in: *Omdat uw werknemer volledig arbeidsongeschikt is in het kader van de WAO, bent u niet verplicht te zoeken naar herplaatsingsmogelijkheden.*

Voorts is gebleken dat de arbeidsongeschiktheid van appellante opnieuw is onderzocht en bij beschikking van 5 december 2005 is appellante wederom voor 80 – 100% arbeidsongeschikt geacht. Appellante heeft geen bezwaar tegen deze uitspraak aangetekend, zodat deze uitspraak onherroepelijk is.

Naar het oordeel van de Commissie mocht verweerster in redelijkheid afgaan op de bevindingen als neergelegd in de en versterkt is geworden door de nadien uitgegeven beschikking omtrent het nog steeds volledig arbeidsongeschikt zijn van appellante.

Appellante is het met haar afkeuring oneens en acht zich geschikt werkzaamheden in dienst van verweerster te verrichten voor 10 uur per week. Zij heeft de uitkering WAO geweigerd. Dit moge zo zijn, maar appellante moet zich realiseren dat verweerster andere berichten heeft ontvangen als hierboven weergegeven. Verweerster mocht op deze berichten afgaan. De Commissie ziet de gevoelens van appellante als deze als subjectief en prevaleert daarboven de deskundige objectieve medische gegevens.

Dat appellante op arbeidstherapeutische basis voor 10 uur werkzaamheden heeft verricht wil niet zeggen dat aldus een functie voor haar is gecreëerd waarin zij benoemd moet worden. Op deze wijze wordt aan arbeidstherapeutisch werken een geheel andere betekenis toegekend dan daaraan mag worden toegekend.

Het beroep van appellante is om deze redenen ongegrond.

V. De beslissing

De Commissie van Beroep voor het Confessioneel Middelbaar Beroepsonderwijs

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is genomen te Eindhoven op 12 januari 2006 door mr. A.F.M. Schrickx, voorzitter, mr. dr. B.J. van der Net, C.B.M. Evers, mr. Th.M. Dorn en mr. A.A.M. Mollee, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.